

ADHD, Noce na dnie

Noce, noce, noce
Noce, noce, noce na dnie
Wapdłem, nie wiem kiedy dokładnie
To stało się nagle
Potrzebuję więcej, częściej, mocniej, ostrzej, bardziej
Proszę ładnie:
Powiedz, że masz te łakocie dla mnie

Kiedy będę chciał to skończę
Na razie toczę batalię
W kółko chodzę bo się nudzę
Może do mnie wypadniesz?
Podwórko obok
Mieszka mój kolo
Niedrogo ma moce tajne
Znów podzielimy tą biel
Zażyjemy kąpieli w bagnie
Procentowe smakołyki, narkotyki twarde
Po tym sztosie mogę zachowywać się dość niefajnie
W nosie powder
W dupie wszystko co jest ważne naprawdę
Kto wiem, może nigdy już nie będę w stanie żyć normalnie

Wciągające są te noce
Na dnie, na dnie noce
Co z tego że powtarzałem wciąż że więcej tam nie chodzę
Gdzie dobre dziewczynki przeobrażają się w ordynarne proce
Zarywam noce na dnie
Zrywam zakazane owoce

Dym i ultrafiolet
Gasnące latarnie
Sny spędzone z powiek
Noce spędzone na dnie

A dłonie drżą
Usta wyschły na wiór
W sztucznym świetle mającą ćmy
W jednej czaszce myśli miliona głów
Błagam dajcie złapać choć jedną z nich

I nawet nie wiem już do kogo krzyczę
Bogów, demonów, do siebie?
Kurw* dawno już puściłem kierownicę
Skończę to życie na drzewie
Skrzypek na dachu podnosi smyczek
Dotyka skrzypiec i gra Tears in heaven
Trawią mnie gorzkie słodczyce
(krzyczę!)
Idąc za syrenim śpiewem

Może już czas ie pożegnać
(co?)
ta noc jest zimna jak pot na żebrach
może ta jest znamienna noc
I ta jej pojebana tajemna algebra
Zycie to choroba śmiertelna
Zdechnę jako księżę
Umrę jako żebrak
Tego nie można nie przegrać
Spektakl z piekła, boska komedia

Biją dzwony na wieżach wszystkich kościołów

Gdzieś w otchłani znika mój prywatny święty Graaal
Znowu słyszę chóry upadłych aniołów
Śpiewają pieśni o cudach zaklętych w dziecięcych snach

Dym i ultrafiolet
Gasnące latarnie
Sny spędzone z powiek
Noce spędzone na dnie

Więcej złych bezsennych nocy
Czy tych przespanych dni jest już za mną
Zwierciadło duszy to oczy
Musze je skruszyć by rozpruć gardło
Odlamkiem sinym
Jak niebo nocy które pociągnęły mnie na dno
Okruczem wymownych spojrzeń niemocy
Między tracąc a pragnąc
Czy można siebie pokochać do granic
Tak wielce sobą gardząc
Piętno to licho co mieszka na blokach
Nie pozwala przyrzyć się gwiazdą
Piękno iluzji w płynach i prochach
Tak wciąż uciekamy przed prawdą
W poczuciu zwątpienia szeleści brzydota
Chce cały świat ogarnąć
W dzień jakby usypia
te wszystkie co czarna materią nocy się karmią
tą samą smolistą substancją
która stała się wylęgarnią ich larwom

sam nocne życie brałem garściami
nie wiedza c jak błędę bardzo
dzień nie dał mi ukojenia
a tylko świadomość że wciąż mnie marność

Dym i ultrafiolet
Gasnące latarnie
Sny spędzone z powiek
Noce spędzone na dnie